

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XI.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 9.

ZIUA EDUCAȚIEI.

19 Septembrie 1931.

PROGRAM

(Dimineața în locul predicii.)

1. Deschidere cu cântarea No. 223.
2. Rugăciune.
3. Cor: „Ecoul Institutului“.
4. Lectură: „Un sistem de Educație Creștină“.
5. Cuvântare (Predicatorul sau Presbiterul Comunității): „Indemnuri pentru părinți, copii și Comunitate“.
6. Adunarea unei colecte pentru Fondul de Educație.
7. Închidere cu cântarea No. 399 și rugăciune.
8. Cor.

(După masă în locul oricărei alte adunări.)

1. Deschidere cu cântarea No. 164 și rugăciune.
2. Lectură: „O solie pentru timpul nostru“.
3. Cor: Cântarea specială: „Chemați pe Isus“.
4. Lectură: „Criza în oameni“.
5. Inscrierea celor ce vor să meargă la școală.
6. Închidere cu cântarea No. 292 și rugăciune.
7. Cor: „Ecoul Institutului“.

Notă pentru Lucrători și Presbiteri. Cu ajutorul Domnului anul acesta vom deschide cursurile școlare în noua și frumoasa clădire a Școlii din Brașov. Inceperea cursurilor se va face însă mai târziu ca de obicei. Din acest motiv și Ziua Educației a fost fixată la data de 19 Septembrie. Către d-voastră facem apel să dați tot concursul pentru buna reușită a acestui program. El urmărește să atragă din nou atenția la lucrarea de educație și să cheme la școală pe cei capabili. Credeți și d-voastră, de sigur, că oricare ar fi criza în care se sbate lumea, lucrarea de educație trebuie să fie tot mai mult întărită. Ceeace vrem să fie generația de mâine trebuie să punem în copiii de azi. Cine ține astăzi pe tineri dela câștigarea educației necesare, păcătuiește împotriva lucrării lui Dumnezeu de mâine.

Vă rugăm dar, ca pe ziua de 12 Septembrie să anunțați programul care va avea loc în Ziua de Educație și să invitați călduros pe toți să ia parte atât prin prezență cât și prin colecta ce se va strânge cu acea ocazie. Programul urmează să se țină atât de dimineață cât și după masă.

Sumele ce se vor aduna prin colectă se vor înainta la Conferința sub titlul: „Pentru Fondul de Educație“. Pentru înscrierea elevilor cereți formulare necesare dela Conferință unde se vor trimite apoi neîntârziat completate și însoțite de actele cerute.

Cu această ocaziune ținem să vă mulțumim mai dinainte pentru toată osteneala.

Institutul Biblic.

Un sistem de educație creștină.

Advenștii de Ziua Șaptea susțin un sistem de educație pentru formarea tinerilor și copiilor lor care îi primește dela școala de copii mici și-i duce până la gradele superioare ale învățământului. În țările ne-creștine unul din primele lucruri pe cari misionarul pionier al denominațiunii noastre le întemeiază este școala. Poate să fie o școală finută sub un pom cu un număr restrâns de copii indigeni ca elevi, sau poate să fie o școală creștină bine echipată, dar oriunde veți găsi Advenștii de Ziua Șaptea pe fața pământului, veți afla și ceva organizat pentru educație creștină.

Aceste școli sunt susținute nu numai pentru ca tinerii și tinerele în creștere să fie învățați în cele ale doctrinei denominațiunii, ci mai ales pentru motivul ca să se realizeze adevărul că sistemul de educație cel mai bun dă în același timp atenție inimii și creerului, sufletului și minții. Advenștii de Ziua Șaptea sunt de părere că orice sistem de educație care caută să formeze mai mult creerul și corpul, dar omite religia, este foarte nenorocit în urmări. Adevărata educație „este dezvoltarea armonică a puterilor fizice (corpul), mintale (creerul) și spirituale (sufletul).“

Advenștii de Ziua Șaptea cred că fac un deosebit serviciu Statului cât și creștinismului prin aceea că stăruesc asupra educației creștine. Frumoasele structuri de caracter produse de educația creștină e o îndestulătoare îndreptărire a metodei. Un scriitor a declarat că „educația este pregătirea individului pentru societate, iar partea religioasă este inima acestei pregătiri.“ Dacă lucrurile stau astfel, orice educație trebuie să adopte religia ca bază a ei dacă se dorește ca civilizația să reziste.

Pentru vremuri ca acestea în cari trăim, o educație care stăruiește numai asupra părții intelectuale nu va fi îndestulătoare. O educație care pune mai multă stăruință asupra chimiei decât asupra caracterului; asupra oratoriei decât asupra ascultării; asupra gimnasticii decât asupra lui Dumnezeu; o educație care zice: „Pregătește-te să câștigi un post“, iar nu: „Pregătește-te să întâmpini pe Dumnezeul tău,“ se poate ca în cele din urmă să se dovedească mai mult o piedică decât un avantaj, atât pentru individ cât și pentru națiune.

Cu mult înainte înțeleptul a spus că „temerea de Iehova este începutul înțelepciunii; și cunoașterea Celui Sfânt este priceperea.“ Prov. 9, 10. Prin urmare, oricare adevărată educație ar trebui să aibă rădăcinile adânc înfipte în religie. „Adevărata educație nu ignorează va-

loarea cunoștințelor științifice și a lucrurilor bune literare; dar, mai pe sus de informațiune ea valorează puterea; mai pe sus de putere, bunătațe; mai pe sus de cele câștigate intelectual, caracterul. Lumea nu are atât de mult nevoie de oameni cu intelect dezvoltat, cât de aceia cu caracter nobil.“

Afară de aceasta educația creștină este un puternic antidot pentru materialismul ce ne copleșește astăzi, și care ar înecă generația de mâine. O asemenea educație învață că ținta de căpetenie pentru om nu este aceea de a se pregăti în vederea unui salariu mare sau de a deveni iscusit în speculații, ci pentru serviciu neegoist față de semenii săi, fără a aștepta un câștig mare bănușeș, sau o plată mare. Școlile Advenștilor de Ziua Șaptea imprimă zilnic în elevii lor, că „vieța unui om nu stă în mulțimea lucrurilor pe cari le are.“

În școlile Advenștilor de Ziua Șaptea Biblia este făcută partea cea mai de seamă a învățaturii. Advenștii cred că în ce privește „ca mijloc de dezvoltare intelectuală, Biblia are mai mare succes decât oricare altă carte sau decât oricare alte cărți puse la un loc...Măreția temelor ei, demna simplitate a expresiilor ei, frumusețea imaginilor ei, înviorează și înalță cugetele, cum nimic altceva nu poate face. Nici un alt studiu nu poate da atâta putere minții cum dă efortul de a pricepe grandioasele adevăruri ale revelațiunii. Minte adusă în felul acesta în contact cu marile cugetări ale Celui Infinit trebuie să se mărească și întărească.“

În bogata ei asortare de stil și subiecte Biblia are ceva cu care să intereseze orice minte și să miște orice inimă. În paginile ei se găsește Istoria cea mai veche; biografia cea mai credincioasă a vieții; principii de guvernare pentru conducerea statelor, pentru îndrumarea vieții în familie, principii pe cari înțelepciunea omenescă nu le-a atins niciodată. Ea cuprinde filozofia cea mai adâncă, poezia cea mai dulce și mai înălțătoare, cea mai pasionată și cea mai patetică. Nemăsurat mai pe sus în valoare față de produsele autorilor omenesți sunt scrierile Bibliei.“

În felul acesta Biblia este ținută atât în cursurile de istorie, cât și în studiul limbilor, în filozofie ca și în educație. Afară de aceasta se predau cursuri în cari Scripturile sunt studiate sistematic și lămurit. Profesorii din școlile Advenștilor de Ziua Șaptea poartă o povară pe inima lor ca elevii să aibă o adevărată experiență în lucrurile lui Hristos, și, principiile

Campania de Toamnă.

Ziua Convocării: 5 Septembrie.

PROGRAM.

1. Cântare pentru deschidere.
2. Cetire în Biblie și rugăciune.
3. Raportul.
4. Studiu biblic.
5. Poezie, Cântare sau muzică instrumentală.
6. Cuvântare.
7. Observațiile conducătorului.
8. Anunțarea țintei comunității. Impărțirea revistelor pentru Campanie și a broșurilor cu instrucțiuni. Impărțirea teritoriului.
9. Cântare pentru închidere și rugăciune.

Notă pentru presbiteri și lucrători:— *Sabatul dela 5 Septembrie este stabilit ca un Sabat pentru Campania de Toamnă, însemnează deci că această zi de Sabat să fie o zi de convocare cu rugăciuni și post în toate Comunitățile noastre; în această zi începe Campania de Toamnă și pentru aceea noi să venim în fața Domnului cu rugăciuni și post, ca astfel El să ne dea succes în lucrare. De aceea înaintăm tuturor conducătorilor Comunităților acest program, ca în Sabatul dedicat Campaniei de Toamnă să fie executat în toate Comunitățile.*

De sigur că deși înainte de executarea acestui program ați făcut pregătiri pentru Campania de Toamnă. Campania ce ne stă în față, va fi fără îndoială cea mai mare, care a fost întreprinsă vreodată de Comunitățile Adventiste din Diviziunea europeană de Sud. Noi prețuim foarte mult străduințele neobosite și credincioșia presbiterilor, lucrătorilor precum și a tuturor membrilor Comunității, pe cari le-au dovedit în această întreprindere misionară, care a avut loc în anul trecut. De sigur, întreaga Comunitate a luat parte la această înfăptuire.

Pe lângă străduințele noastre de a ajunge ținta financiară, vom ca să rugăm sincer pe Dumnezeu să ne dăruască o recoltă bogată de suflete în această Campanie de Toamnă.

Broșurile cu îndrumările pentru Campanie de Toamnă trebuie să fie date la fiecare membru gratis.

Noi am redat acest program în urma rugăciunilor serioase, ca cuprinsul lui să stimuleze pe iubiții frați de a porni în unire, cu zel puternic și cu inimă consacrată lui Dumnezeu în Campania de Toamnă, ca astfel să ajungă ținta ce o au în față atât în câmin cât și în câmpurile misionare în a câștiga suflete. Domnul să fie cu Comunitatea Sa și să o conducă, El să lase binecuvântarea Sa asupra acestei Campanii, și să dea un succes bogat fiecăruia care va lua parte la ea.

Studiu Biblic: ÎNAINȚAREA.

1. Ce cuvinte încurajatoare și pline de credință a vorbit Moise când Izrail era înconjurat de munți și de oastea lui Faraon? 2 Moise 14, 13. Ce poruncă a fost dată copiilor lui Izrail? Vers. 15. Ce a avut loc atunci când Izrail a intrat în mare? Vers. 22, 26, 27.
2. Ce a spus Domnul lui Gheideon când au fost lăsați cei 31.700, astfel că au rămas numai 300 de oameni? Jud. 7, 7. Ce a făcut și ce a zis Gheideon când a auzit deslegarea visului? Vers. 15. Ce poruncă a dat Gheideon acestor trei sute de oameni? Vers. 17.
18. Ce s'a întâmplat cu această ocazie? Vers. 20—22.
3. Ce solie a fost adusă regelui Iosafat într'o zi? 2 Cron. 20, 2. Ce efect a avut asupra regelui și ce a făcut el? Vers. 3. Cetește rugăciunea serioasă a regelui și răspunsul lui Dumnezeu la aceasta. Vers. 6—18. Ce a spus și ce a făcut regele, care credeă cuvintele lui Dumnezeu, și ce s'a întâmplat? Vers. 20—24.

4. Ce a făcut regele Hezechia imediat ce regele Senacherib a venit la Iuda și a asediat cetățile înțărte? 2 Cron. 32, 3—6. Ce cuvinte pline de încurajare a îndreptat Hezechia poporului? Vers. 7, 8. Care a fost sfârșitul planurilor regelui asirian cu privire la poporul lui Dumnezeu? Vers. 21—23; Vezi deasemenea și 2 Regi 19, 35.

5. Există ceva, care ar fi imposibil ca să facă Dumnezeu pentru terminarea lucrării Sale pe acest pământ? „Când Domnul dă o lucrare, care trebuie să fie făcută, nu se cuvine niciunui om să rețină împlinirea acestei lucrări prin cercetări asupra motivelor raționale a poruncii sau a rezultatelor presupuse ca urmare a străduințelor depuse. Semnele din afară poate nu sunt așa de promițătoare, dar stăruința și încrederea în Dumnezeu vor deschide izvoare”. „*Prophets and Kings*”, pag. 243.

Dacă ne gândim la felul și modul minunat în care Dumnezeu timp de secole întregi a condus pe copiii Săi și le-a dat succes, atunci când ei s'au încrezut în El și în puterea Sa, și s'au consacrat cu totul în serviciul Lui, putem să fim și noi asigurați, că Domnul ne va da succes, și că toate eforturile depuse în toate părțile lumii în Campania de Toamnă din acest an, vor fi spre bine.

Ca o Comunitate am făcut în ultimii ani un mare progres. Dumnezeu a deschis în mod minunat uși, cari până aci fuseseră închise. În timpul ultimilor 5 ani am avut următorul succes:

1. Am început lucrarea în 20 de țări noi.
2. Lucrarea de evanghelizare s'a început în încă 170 de limbi, astfel că acum noi vestim Evanghelia în mai mult de peste 400 limbi.
3. Am intrat în 81 de noi câmpuri misionare.
4. Am clădit 127 de instituții: Școli, Spitale, Săli de tratament, și Edituri.
5. Am deschis 700 de școli misionare.
6. S'au trimis aproape 900 de misionari.

La începutul unei noi Campanii de Toamnă este potrivit să facem o privire înapoi asupra lucrului ce a putut fi efectuat în timp de 5 ani, ca inimile noastre prin luarea în considerare a ceea ce a făcut Dumnezeu prin poporul Său, să fie înuflețite. Este adevărat, lucruri mari s'au făcut în numele Său, prin aceea că Comunitățile au lucrat activ spre a putea da lucrători și a procura mijloacele pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu și vestirea Evangheliei până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului.

Fără cooperarea credincioasă a fraților, cari formează familia adventă, nu ar fi putut fi raportate aceste succese. Noi credem totuși că Domnul, Conducătorul nostru puternic, va face lucruri tot mai mari pentru noi în anii ce vor urma și în timpul care va mai rămâne înainte de a se încheia lucrarea din lumea întreagă. De aceea noi suntem siguri, că rezultatele nouilor noastre străduințe, în favoarea lucrării din întreaga lume vor contribui la alinarea nevoilor ei. Să fim dar curajoși și să primim la Domnul și să cerem dela El conducerea și binecuvântarea Sa, cari vor aduce acestei solii pline de biruință tot mai multe succese.

Cuvântare: EFORTURI PLINE DE ZEL PENTRU CAȘTIGAREA SUFLETELOR.

Lucrarea Campaniei de Toamnă fiind o străduință unită atât a lucrătorilor cât și a membrilor laici, pentru a strânge mijloace dela rude, prieteni, și oameni în general pentru această lucrare misionară care se întinde încontinuu, nu trebuie să uităm că la

Un sistem de educație creștină.

Advenștii de Ziua Șaptea susțin un sistem de educație pentru formarea tinerilor și copiilor lor care îi primește dela școala de copii mici și-i duce până la gradele superioare ale învățământului. În țările ne-creștine unul din primele lucruri pe cari misionarul pionier al denominațiunii noastre le întemeiază este școala. Poate să fie o școală ținută sub un pom cu un număr restrâns de copii indigeni ca elevi, sau poate să fie o școală creștină bine echipată, dar oriunde veți găsi Advenștii de Ziua Șaptea pe fața pământului, veți afla și ceva organizat pentru educație creștină.

Aceste școli sunt susținute nu numai pentru ca tinerii și tinerele în creștere să fie învățați în cele ale doctrinei denominațiunii, ci mai ales pentru motivul ca să se realizeze adevărul că sistemul de educație cel mai bun dă în același timp atenție inimii și creierului, sufletului și minții. Advenștii de Ziua Șaptea sunt de părere că orice sistem de educație care caută să formeze mai mult creierul și corpul, dar omite religia, este foarte nenorocit în urmări. Adevărata educație „este dezvoltarea armonică a puterilor fizice (corpul), mintale (creierul) și spirituale (sufletul).“

Advenștii de Ziua Șaptea cred că fac un deosebit serviciu Statului cât și creștinismului prin aceea că stăruesc asupra educației creștine. Frumosele structuri de caracter produse de educația creștină e o îndestulătoare îndreptărire a metodei. Un scriitor a declarat că „educația este pregătirea individului pentru societate, iar partea religioasă este inima acestei pregătiri.“ Dacă lucrurile stau astfel, orice educație trebuie să adopte religia ca bază a ei dacă se dorește ca civilizația să reziste.

Pentru vremuri ca acestea în cari trăim, o educație care stăruiește numai asupra părții intelectuale nu va fi îndestulătoare. O educație care pune mai multă stăruință asupra chimiei decât asupra caracterului; asupra oratoriei decât asupra ascultării; asupra gimnasticii decât asupra lui Dumnezeu; o educație care zice: „Pregătește-te să câștigi un post“, iar nu: „Pregătește-te să întâmpini pe Dumnezeu tău,“ se poate ca în cele din urmă să se dovedească mai mult o piedică decât un avantaj, atât pentru individ cât și pentru națiune.

Cu mult înainte înțeleptul a spus că „temerea de Iehova este începutul înțelepciunii; și cunoașterea Celui Sfânt este priceperea. „Prov. 9, 10. Prin urmare, oricare adevărată educație ar trebui să aibă rădăcinile adânc înfipte în religie. „Adevărata educație nu ignorează va-

loarea cunoștințelor științifice și a lucrurilor bune literare; dar, mai pe sus de informațiune ea valorează puterea; mai pe sus de putere, bunătatea; mai pe sus de cele câștigate intelectual, caracterul. Lumea nu are atât de mult nevoie de oameni cu intelect dezvoltat, cât de aceea eu caracter nobil.“

Afară de aceasta educația creștină este un puternic antidot pentru materialismul ce ne copleșește astăzi, și care ar înecă generația de mâine. O asemenea educație învață că ținta de căpetenie pentru om nu este aceea de a se pregăti în vederea unui salariu mare sau de a deveni iscusit în speculații, ci pentru serviciu neegoist față de semenii săi, fără a aștepta un câștig mare bănușesc, sau o plată mare. Școlile Advenștilor de Ziua Șaptea imprimă zilnic în elevii lor, că „vieța unui om nu stă în mulțimea lucrurilor pe cari le are.“

În școlile Advenștilor de Ziua Șaptea Biblia este făcută partea cea mai de seamă a învățaturii. Advenștii cred că în ce privește „ca mijloc de dezvoltare intelectuală, Biblia are mai mare succes decât oricare altă carte sau decât oricare alte cărți puse la un loc. Măreția temelor ei, demna simplitate a expresiilor ei, frumusețea imaginilor ei, înviorează și înalță cugetele, cum nimic altceva nu poate face. Nici un alt studiu nu poate da atâta putere minții cum dă efortul de a pricepe grandioasele adevăruri ale revelațiunii. Mintea adusă în felul acesta în contact cu marile cugetări ale Celui Infinit trebuie să se mărească și întărească.“

În bogata ei asortare de stil și subiecte Biblia are ceva cu care să intereseze orice minte și să miște orice inimă. În paginile ei se găsește Istoria cea mai veche; biografia cea mai credincioasă a vieții; principii de guvernare pentru conducerea statelor, pentru îndrumarea vieții în familie, principii pe cari înțelepciunea omenească nu le-a atins niciodată. Ea cuprinde filozofia cea mai adâncă, poezia cea mai dulce și mai înălțătoare, cea mai pasionată și cea mai patetică. Nemăsurat mai pe sus în valoare față de produsele autorilor omenești sunt scrierile Bibliei.“

În felul acesta Biblia este ținută atât în cursurile de istorie, cât și în studiul limbilor, în filozofie ca și în educație. Afară de aceasta se predau cursuri în cari Scripturile sunt studiate sistematic și lămurit. Profesorii din școlile Advenștilor de Ziua Șaptea poartă o povară pe inima lor ca elevii să aibă o adevărată experiență în lucrurile lui Hristos, și, principiile

Bibliei pe care ei o studiază să aibă asupra vieții lor o influență modelatoare.

Un alt punct însemnat în educația dată în școlile Adventiștilor de Ziua Șaptea este acela al dezvoltării fizice prin lucru manual, iar nu prin sporturi în cari s'ar lua la întrecere. Adventiștii de Ziua Șaptea pun mare temelie pe educația fizică, dar în sensul ca aceasta să se facă prin cunoașterea corpului, prin deprinderi sănătoase de viațuire și prin muncă productivă pentru toți iar nu prin sporturi în cari câțiva ajung să se ia la întrecere.

Școlile Adventiștilor de Ziua Șaptea se străduiesc de a instrui pe elevii lor în principiile cari fac pe cineva cetățean bun și leal față de Stat. Un bun creștin este totdeauna și un bun cetățean; și Noul Testament impune supunere față de Stăpânire ca și ascultare față de Hristos.

La data de față Adventiștii de Ziua Șaptea cuprind în școlile lor din lumea întreagă un număr de 90.624 elevi. Aceștia sunt parte în cele 219 școli secundare și superioare și parte în cele 1.954 școli primare. În unele părți din inima Africei, de pildă, singurele școli existente sunt cele înființate de Adventiștii de Ziua Șaptea pentru indieni. În unele părți din înaltul platou al Anzilor în jurul lacului Titicaca, în America de Sud, mai mult de jumătate din indigenii cari au ocazie de a învăța la școală se găsesc în așezămintele de educație ale adventiștilor de Ziua Șaptea.

Adventiștii de Ziua Șaptea depun multă râv-

nă, și folosesc mult timp și mulți bani pentru educația creștină, făcând din aceasta una din părțile de seamă ale lucrării lor universale, deoarece ei cred că a crește copiii și tinerii în viața și principiile creștine este una din misiunile de seamă ale Bisericii lui Hristos pe pământ. Solomon a exprimat un adevăr care a fost prea mult adevărit de experiența veacurilor ce au urmat: „Învăță pe copil calea pe care trebuie să meargă, și când va îmbătrâni nu se va îndepărta dela ea“. Un scriitor a exclamat de mult: „Care este acea lucrare mai mare decât aceea de a îndrumă mintea și a forma deprinderile tineretului.“ Răspunsul a fost atunci, e acum și va fi totdeauna: Nici una!

Având în vedere aceste principii, Adventiștii de Ziua Șaptea dezvoltă astăzi posibilitățile lor de lucrare educativă în această mare și binecuvântată Românie pentru a fi astfel în stare de a da tuturor tinerilor Adventiști de Ziua Șaptea ocazia de a primi o educație care să-i ajute de a fi buni cetățeni în această viață și de a-i pregăti pentru marea viață viitoare.

Iubiți frați conlucrători, încurajați pe tinerii din câmpul vostru să prindă ocaziunea. Iubiți părinți folosiți prilejul de a trimite pe fiii și fiicele voastre la școala aceea în care „temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii.“ Iubiți tineri! Auziți voi chemarea timpului? Astăzi e nevoie de tineri și tinere cu caracter nobil. Face să câștigi educație.

Diciosânmartin.

P. J. Gaede.

O solie pentru timpul nostru.

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua cea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva la venirea Mea să lovesc țara cu blestem.“ Maleahi 4, 5, 6.

Această solie e potrivită pentru timpul nostru și este încredințată poporului lui Dumnezeu, care trăește în timpul sfârșitului. Reforma trebuie să aibă loc în familie. Părinții să fie primii cari să-și întoarcă inimile către copii și apoi copiii la rândul lor să-și întoarcă inimile către părinți.

Spre a avea o idee și mai clară asupra vederilor generale cu privire la relațiile ce au loc azi între părinți și copii, arătăm părerile a doi scriitori francezi: „Oamenii de azi cari ating vârsta de patruzeci de ani, își amintesc cu melancolie, cât de respectuoși erau față de părinții lor. Nu îndrăzneau să discute ordinele din partea lor... Voința părinților era ceva sfânt! Nu

fumau în fața părinților. Purtarea lor era cuviincioasă.

Azi nu mai e așa. Un ordin dela părinți? Dar imberbul care nu știe să-și șteargă bine nasul, stă să judece dacă e oportun să execute voința părintească sau nu!“ *H. Bidou.*

„E greu de a fi azi o mamă! Altădată mama avea un prestigiu. Ea își făcea datoria. Copilul ocupă un loc important în viața ei, dar și copilul știa ce datoră acelora cari i-au dat viața, cari s'au jertfit pentru a-l naște și a-l crește.“ Mai departe celebrul autor se adresează mameilor: „Mameilor! Căutați ca prin purtarea voastră să inspirați respectul și încrederea în copiii voștri!“ *M. Tinnayre.*

Lucrul acesta este foarte trist dacă ne gândim la rolul însemnat ce ar trebui să-l aibă familia în societatea omenească. Acți e locul cel mai potrivit unde s'ar putea începe îndreptarea răului. Familia e marele laborator unde se pot plămădi și închea cele mai tari legături

de iubire; este ogorul unde se seamănă și se culeg fructe pentru viața aceasta și pentru cea viitoare; este terenul nemerit unde tinerele vlăstare pot fi îngrijite, îndreptate și întărite pentru furtunile ce se abat asupra vieții omenești.

Primul întemeietor al familiei neamului omenească a fost însuși Creatorul. „Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă umpleți pământul și stăpâniți-l...“ 1 Moise 1, 28.

Familia poartă sigiliul binecuvântării lui Dumnezeu. Diavolul, vrăjmașul sufletelor noastre, ispitind pe primii oameni cari alcătuiau prima familie, a căutat să distrugă fericirea lor, după cum caută și azi să distrugă pacea și armonia în orice familie. Din cauza păcatului, primii noștri părinți au fost dați afară din grădina Paradis. Dumnezeu nu i-a lăsat însă fără nădejdie, căci odată cu blestemul le-a dat și făgăduința unui Mântuitor, care avea să-i scape din robia stricăciunii. Cum avea să vie Mântuitorul și prin cine? Răspunsul îl găsim în Scripturi: „Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege“. Deși familia purtă urmele neascultării, dar i s'a dat cinstea și menirea să aibă în sânul ei pe Mântuitorul neamului omenească. De aci a început îndreptarea răului, și o parte din lucrarea pentru salvarea lumii a avut-o și familia. Ea a primit rolul de seamă de a educa și a pregăti pe copii iar de felul cum știe ea să-și facă datoria atârna binele uman.

Din timpurile cele mai vechi și până în prezent, bărbații mari ai omenirii au căutat multe căi și mijloace pentru îndreptarea răului, dar toate s'au dovedit infructuoase, căci atelierul în care se poate prefăce firea omenească încât să ai o societate unde să domnească pacea, armonia și fericirea nu este decât familia. Un autor care face aluzie la acest lucru se exprimă în felul următor: „Istoria lumii ne dovedește luminos, că numai acele popoare au fost puternice și au propășit chiar și în lumea păgână, cari au făcut din familie cel dintâiu făuritor de moravuri și de obiceiuri sănătoase“. Dar cine din familie a primit această răspundere așa de sfântă? Răspunsul e ușor de ghicit: „Mama“! „Mama“! E cuvântul căruia nici numele de regină nu i se poate potrivi, necum să-l întrecă...

O mamă e deapaururi în slujba servirii, pe când regii și reginele sunt mai totdeauna în slujba de a stăpâni. E vrednic de ținut minte că, acolo unde mamele încetează de a servi destinele dumnezeiești ale neamului lor; unde preoatele căminului familiei închid ușile altarelor casnice, în cari se înfiripează și se împuterni-

cesc destoiniciile de luptă și de apărare, împotriva bântușilor diavolești ale păcatului uci-gaș —, acolo se deschid larg porțile prăbușirii fără putință de izbăvire“. „Într'o lume în care totul se clatină“ zice un scriitor, „fiecare om trebuie să aibă un reazim, și acest reazim este căminul; dar căminul familiei, nu are nici o valoare dacă acolo nu domnește o inimă sinceră de femeie“.

APEL CATRE COPII ȘI TINERET.

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.“ Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta“, este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință, — ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ.“ Ef. 6, 1. 2. Persoanele cărora le datorim iubire, ascultare și respect sfânt, sunt părinții noștri cari ne-au crescut și ne-au îngrijit.

Gândiți-vă numai la mamă; unde se găsește o ființă care se poate compara cu ea? Câte nopți de veghe nu le petrece ea la pătulețul copilășului! Câte ore de oboseală și de trudă întâmpină până ce crește pe micuții ei! De câte ori nu se pleacă și cu buzele-i pline de iubire își sărută odrasla! Când are vreo durere numai mama poate să-l înțeleagă. „La seama odată la chipul ei seara când se pleacă asupra patului tău, sau asupra frățiorilor tăi, sau când te îngrijește în timpul boalei. Oare nu vezi nimbul de sfântă pe fruntea ei? Nu e un nimb aevae; pe chipul ei însă plutește un fel de aer cerească, care vine de acolo, că în clipa aceea ea nu se gândește câtuș de puțin la dansa“. Förster.

Poetul Vasile Alexandri în versurile sale exprimă frumos iubirea de mamă:

„Mama pentru-al ei copil are scumpe desmerdări,
Are inimă cu ochi, are ochi cu sărutări,
Plânsul lui e plânsul ei; ori ce-l doare, pe ea doare
Ea trăește pentru el, când el moare și ea moare.“

Acum, în zilele din urmă, să întoarcem inimile noastre către iubiiții noștri părinți și să le arătăm ascultare. Porunca: „Copii ascultați în Domnul pe părinții voștri, căci este drept“, e porunca dumnezească. Gândiți-vă că în aceste vremuri nu tocmai ușoare, părinții fac mari sacrificii pentru creșterea și educația voastră. Ei se roagă neîncetat pentru voi și vă poartă de grijă. Prin purtarea voastră faceți ca povara lor să fie mai ușoară și arătați-le că sunteți recunoscători.

APEL CATRE PARINȚI.

„Și voi părinților, nu întârâtați la mânie pe

copiii voștri ci creșteți-i în musturarea și învățătura Domnului". Ef. 6, 4.

„Iubiți părinți, în aceste vremuri când ispitele de tot felul, năvălesc ca un potop asupra copiilor și tinerilor, întoarceți inimile către ei, și feriți-i pe cât posibil de influențe stricăcioase; rugați-vă cu ei și pentru ei și arătați-le atenție și simpatie. Lucrul cel mai de seamă care nu trebuie neglijat în frageda lor copilărie este cunoștința și temerea de Dumnezeu. „Religia copilului meu“, zice un autor, „este piedestalul neștrămutat pe care se înalță virtutea omenească. Ea, cum se exprimă și un mare scriitor, nu se învață nici în școli nici în cărți, nici în societate, ci se sugerează odată cu laptele mamei și crește în inima copilului legănându-se pe genuchii tatii; generația lipsită de asemenea părinți formează o nație de sclavi ai patimilor, pe care numai asprimea legilor o poate înfrâna din relele sale“.

Influența sfântă, temerea de Dumnezeu pe care le puteți întipări în sufletul copiilor, nu pot fi șterse niciodată. În această privință mama are o deosebită răspundere după cum se exprimă un poet:

„De are o grădiniță,
De are o copilă,
E grija mămiței:
Din sufletul fetiței
Să scoată neghina —
Să curețe grădina.“

După ce au terminat școala primară, este bine să dați ocazie tinerilor de ambele sexe, să ia parte la cursurile ce se țin la școala noastră, care sperăm că în toamnă va începe la Brașov. Venirea tinerilor la școală va fi o binecuvântare, nu numai pentru familie, dar chiar și pentru Comunitate. Serva Domnului arată necesitatea unui pregătiri a tinerilor în școlile noastre.

„Scopul de seamă al școlilor noastre este de a pregăti tineri, cari să devină capabili să lucreze în diferite departamente ale lucrării de evanghelizare. Pretutindeni Biblia trebuie să fie deschisă oamenilor. Timpul cel important a sosit ca Evanghelia să fie dusă lumii de servii lui Dumnezeu“. E. G. White.

Dea Domnul ca în aceste zile din urmă, părinții să întoarcă inima lor către copii, iar copiii să întoarcă inima lor către părinți și astfel binecuvântarea lui Dumnezeu să se reverse asupra familiei.

Diciosânmartin.

M. Manea.

Chemați de Isus.

(Melodia 100, „Imnuri Creștine.“)

1. Pe malul pietros de lac minunat
Hristos iubitor pescari a aflat.
La lucru ceresc, de-a fi vestitori
De tot ce e bun, El i-a îndemnat.

Corăbii și plăși, umblarea pe lac,
Spre-a fi cu Isus, de grabă-au lăsat.
De El învățați apoi au vestit,
Că Tatăl ceresc pe toți ne-a iubit.

2. Păștori și plugari, pescari, muncitori,
El cheamă și azi spre-a-I fi lucrători,
Să ducă solii ce-s pline de har
La oameni zdrobiți de chin și amar.

Chemați la Isus venim dar și noi
Azi cât mai e timp, azi cât sunt nevoi.
De El învățați apoi vom lucra
Și suflete mii cu El vom salva.

D. Florea.

Criza în oameni.

În societatea omenească există o stare de enervare a cărei cauză e uneori greșit înțeleasă. Unii dau vina pe comercianți, alții pe financieri, pe industriași, pe conducători și pe guverne; ba sunt unii cari cred că de vină sunt mașinile prea multe, recolta prea abundentă, numerarul prea mult sau prea puțin, ploile prea multe sau prea puține. De fapt oricine simte că lumea trece astăzi printr'o criză. Enervarea care se observă nu e altceva decât urmarea acestei grele turburări.

Dar ce pot să facă numerarul, recolta, mașinile, starea timpului? Bani sunt sub mâna omului, Recolta omul o adună. Mașinile omul le fabrică și le pune în funcțiune. Ce poate să ne facă ploile, cari de altfel sunt foarte necesare? Un revolver nu se încarcă și nu se descarcă singur. Recolta abundentă n'are o voință proprie să turbure piața comercială. Bani cei mulți nu se fabrică și nu se grămădesc singuri.

Atunci?! Cauza turburării e în om!

Scriptura singură ne vorbește cu glas limpede despre criza în care ne aflăm: „Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele (cumplite). Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neîubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având

doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea". 2 Tim. 3, 1—5.

Prin urmare criza în care ne găsim este o criză în oameni. Mai mult: criza în oameni este generală. Nici o parte a societății omenеști nu face excepție, „după cum stă scris: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar. Nu este niciunul care să aibă pricepere. Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. Toți s'au abatut, și au ajuns niște netrebnici. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.“ Rom. 3, 10—12. Cu lacrimi de remușcare trebuie să recunoaștem că așa este, deoarece și Martorul Credincios, zice: „Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clacot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece nici în clocot, am să te vârs din gura mea.“ Apoc. 3, 14—16.

Față de starea aceasta „cumplită“ se încearcă a se lua măsuri. Dar cum pot secă oamenii oceanul răului cu mica și dogita capacitate a priceperii lor?! Numai prefăcând societatea poți spera să ajungi la teren solid. În zilele noastre e nevoie de o prefacere a societății, căci omenirea suferă de o stare firească, trupească, pământească, împerechiată cu lipsa cunoașterii unei vieți mai alese. Singurul leac e acesta: „Pentru că zici: „Sunt bogat, m'am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi dela Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să

vezi.“ Apoc. 3, 17. 18. *Insușirea lucrurilor dumnezeiești de către oameni este deci leacul sigur pentru salvarea omenirii în timpul de față.*

Această prefacere nu este însă altceva decât educația.

La multe am putea renunța în zilele acestea de criză, numai la educație, nu. Când Samuel a văzut că Izrail se ticăloșise și părinții nu-și mai puteau face datoria divină de educatori, a înființat „școlile profetilor“. Aci trebuia să se formeze „oameni chemați de Dumnezeu pentru a învăța poporul în lucrările și căile lui Dumnezeu.“ Aci a adunat el „grupe de tineri evlavioși, pricepuți și harnici,“ sub conducerea unor bărbați, cari „în temere de Dumnezeu să le poată fi îndrumători și sfătuitori.“ Pe lângă partea de învățătură pentru minte tinerii aceștia erau ținuți să învețe și lucruri practice pentru viață. Efectul acestei întreprinderi s'a văzut imediat în ridicarea la un înalt nivel al vieții poporului Izrail. „Educația“, pag. 46. 47.

Și în zilele noastre omenirea tocmai de lipsă de educație suferă. Dacă noi nu vom înțelege valoarea ei astăzi și nu-i vom da atenția cuvenită, starea omenirii se va înrăutăți și mai mult. Să ne facem dar cu toții partea ce ni se cuvine și să adunăm „tineri evlavioși, pricepuți și harnici“ în școala aceea în care aurul credinței se poate găsi, în care hainele dreptății se pot primi și unde uleiul Duhului Sfânt va deschide ochii multora pentru a vedea.

Diciosânmartin.

D. Florea.

ECOUL INSTITUTULUI

1. N'a - u - zii un mur-mur dul - ce De - la Ins - ti - tu - tu - cel' S'as - cul - lăm
2. Tot mai mult el la fi - in - ță, Ca un gles me - lo - di - os. Ti - ner! dor -
3. El se poa - te in - le - le - ge Căci „E - co - ul“ su - nă clar. Si când nici

COR:

cum ni - l a - du - ce Azi „E - co - ul“ plin de zel.
nici de ști - in - ță, Azi îl cân - tă bu - cu - ros. Să ră - su - ne - a - cum „E - co - ul“
prîngând nu - ți tre - ce, Cân - tă'n cor stu - den - țil iar.

Pes - te dea - lur! vâi, căm - pil, Ca mulți ti - ner! să - și la zbo - rul Drept la Ins - ti - tut a - ci.

TINERETUL LA FRONT.

(Campania de Toamnă anul 1931.)

În tot timpul Campaniei de Toamnă, Tineretul trebuie să fie factorul cel mai lucrativ al Comunității. Comitetul Conferinței Generale precum și al Diviziunii au hotărât, ca în toate campaniile, Tineretului să-i fie atribuită o deosebită lucrare cu privire la strângerea mijloacelor. Tineretul să aibă țintă proprie. Tot așa să aibă și districtul lui propriu, în care să lucreze. Încurajați pe fiecare membru, ca să-și fixeze o țintă proprie. La fel s'a recomandat, ca Tineretul să aibă o hartă de țintă separată. Acest program are intenția de a câștiga pe fiecare membru pentru lucrare în Campania de Toamnă. Să se facă planuri pentru așa numite zile de Campanie, când Tineretul va ieși la lucru în grupe. Cu ocazia orelor Tineretului, cari au loc în timpul Campaniei, să se dea ocazie pentru povestirea experiențelor din Campania de Toamnă. Aceasta va contribui ca flacăra interesului pentru această lucrare să ardă încontinuu. Faceți planuri bune, rugați-vă serios, uniți-vă, stați umăr la umăr, și vom putea înregistra în această Campanie un succes nemaipomenit.

ORGANIZAȚIE ȘI PLANURI PENTRU LUCRAREA CAMPANIEI DE TOAMNA.

Scriptura accentuează în diferite rânduri necesitatea unei bune organizații în legătură cu lucrarea Domnului. „Cinci din voi vor urmări o sută și o sută din voi vor urmări zece mii...” „Cum ar urmări unul singur o mie din ei și cum ar pune doi pe fugă zece mii?” 3 Moise 26, 6; 5 Moise 32, 3.

Serva Domnului ne spune: „Dacă creștinii ar lucra uniți, ar merge înainte ca un singur om, sub conducerea unei puteri, pentru împlinirea unui singur scop, și ar pune în mișcare toată lumea”.

Noi nu suntem un popor mare la număr ca denotațiune, dar am luat asupra noastră lucrarea cea mai mare, care a fost încredințată vreodată oamenilor. Dorința noastră este, să câștigăm pe fiecare membru pentru lucrarea misionară și pentru câștigarea sufletelor. Dorința aceasta până în prezent nu a putut fi realizată. Referitor la lucrarea Campaniei de Toamnă, această țintă importantă a fost aproape atinsă în unele părți ale câmpului nostru mondial. Sperăm din toată inima, că în timpul Campaniei din anul 1931 vom ajunge în Diviziunea noastră mai aproape de idealul nostru misionar ca oricând.

Recunoaștem, că trebuie să fim mai mult dependenți de Domnul și să punem mai multă încredere în El, căci ne-a promis că ne va da succes, dacă jertfim talentele, timpul și viața noastră completamente în serviciul Său. Este convingerea noastră, că trebuie să folosim mai mult timp pentru rugăciune și trebuie să atribuim mai multă atenție faceții planurilor și executării acestor planuri în sfor-

țările noastre misionare, cari au o influență întinsă.

Nici un cerc al Misionarilor Voluntari să nu se mulțumească până ce nu a luat parte fiecare membru la această Campanie, pentru dezvoltarea și încheierea lucrării lui Dumnezeu pe acest pământ.

Ar fi foarte bine, dacă Dirigintele Tineretului ar istorisi unele experiențe, pe cari le-a făcut el singur în lucrarea Campaniei de Toamnă, sau, în cel mai bun caz, experiențele altora, dacă are la dispoziție bune experiențe. Campania să fie începută imediat la 5 Septembrie și fiecare membru să fie încurajat de a termina lucrarea în 4—6 săptămâni. De regulă Campaniile scurte sunt cele cu mai mari succese.

„CAȘTIGAREA SUFLETELOR, ȚINTA CAMPANIEI DE TOAMNA”.

Dacă Cercul Misionarilor Voluntari fixează o țintă în bloc și fiecare membru își fixează o țintă personală, atunci chestiunea țintelor este foarte importantă. Într'un dicționar renumit cuvântul „Țintă” se explică după cum urmează: „Hotarul, unde se termină o cursă sau călătorie”. Aducându-ne aminte de aceasta, să ne gândim, că această lucrare este o cursă triplă, care are trei diferite ținte personale:

1. Salvarea a cel puțin unui suflet pentru Domnul.
2. Cel puțin 15 ore lucrare încordată în Campania de Toamnă.
3. Cel puțin 30 reviste răspândite.

„O CHEMARE SERIOASA”.

Situația lumii de azi reprezintă pentru poporul lui Dumnezeu una din cele mai importante chemări, ce i s'a adresat vreodată. Pentru aceasta pledează mai multe motive:

1. *Mărimea lucrării neterminate.* Există încă milioane de oameni în țările creștine, mahomedane și păgâne, cari niciodată nu au auzit vocea unui predicator. Dar în fiecare an pătrundem mai mult în regiunile cele mai sălbatice și neatinse ale pământului. Ce privilegiu măreț este pentru noi: de-a duce solia avertizatoare și mântuitoare lumii întregi — ca oameni slabi și neputincioși să fim strâns legați cu Dumnezeu.

2. *Faptul, că Dumnezeu voește să descopere puterea Sa prin slăbiciunea omenească.* Făgăduința lui Dumnezeu zice, că puterea Sa se va dovedi prin cei slabi, iar profetul, care îmbie Comunitatea la lucrare, zice: „Nu te teme, pământule, ci bucură-te și ve-selește-te, căci Domnul face lucruri mari.” Ioel 2, 21.

Am putut observa, că unii dintre membrii și tinerii timizi, au putut ajunge în lucrarea Campaniei de Toamnă chiar foarte departe, pentru că ei s'au încredințat cu totul Domnului privitor la succesele

lor iar nu pe iscusința sau aptitudinea lor proprie.

3. *Situația misionară generală în lume.* În Africa, India, China și pe insulele mării acum s'au deschis ușile cari până acum fuseseră închise pentru orice misiune. În timpul scurt cât am vizitat de curând insula Madagascar, am primit atâtea chemări și cereri din toate părțile, încât Președintele și Comitetul misionar nu a putut face față tuturor cerințelor, să le trimită misionari și învățători. Pretutindeni Spiritul lui Dumnezeu trezește dorința în bărbați și femei, de a ști mai multe despre solia adventă. Niciodată timpul pentru lucrarea misionară nu a fost atât de favorabil ca tocmai acum. Cu siguranță acesta este timpul potrivit pentru poporul lui Dumnezeu.

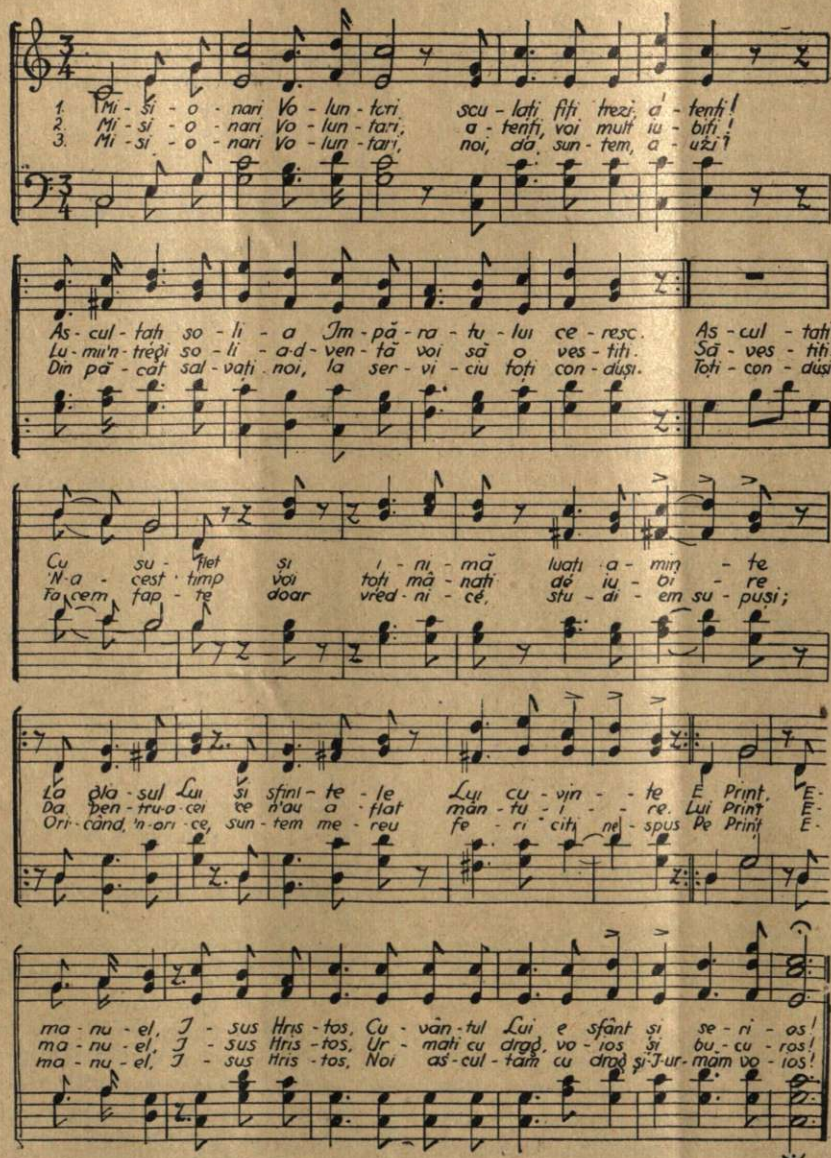
Niciodată nu a fost o mai mare nevoie de bărbați și mijloace decât este în această oră; și chemarea către poporul lui Dumnezeu n'a fost niciodată mai mișcătoare ca acum. Cu toate greutățile financiare și marea criză, totuș oamenii din lume dau milioane de Lei pentru distracții și plăceri, fără a-și da seama, că familia omenească este în fața unei crize cu mult mai mari. Să le dăm ocazie să afle și ei ceva despre luptele viitoare, și să sprijine și ei prin mijloacele lor răspândirea acestei solii, care conține singurul mijloc pentru deslegarea crizei. Dați-le ocazie, să aducă mântuire și pentru alții și să ajungă și ei înșiși în împărăția eternă.

Steen Rasmussen.

Misionari Voluntari.

P. H. Hermann.

P. H. Hermann.

1. Mi-si-o-nari Vo-lun-teri scu-lafii trezi-a-tenfi!
2. Mi-si-o-nari Vo-lun-tari, a-tenfi, voi mult iu-bifi!
3. Mi-si-o-nari Vo-lun-tari, noi, da, sun-tem, a-uzi?

As-cul-tati so-li-a Im-pa-ra-tu-lui ce-resc. As-cul-tati!
Lu-mi'n-trepi so-li-a-d-ven-ta voi sa-vo ves-fiti. Sa-ves-fiti!
Din pa-cat sal-vați noi, la ser-vi-ciu toți con-duși. Toți-con-duși!

Cu su-cest și i-ri-mă luafi a-min-te
N-a-cest timp voi toți mă-nați iu-bi-re
ta-rem fa-p-te doar vred-ni-cé, stu-di-em su-puși;

La bla-sul Lui și sfin-te-le Lui cu-vin-te E Print,
da pen-tru-a-oi ce n'au-a-flat man-tu-re. Lui Print,
Ori-când, n'ari-ce, sun-tem me-reu fe-ri-citi nel-spus Pe Print

ma-nu-el, J-sus Hris-tos, Cu-van-tul Lui e sfânt și se-ri-os!
ma-nu-el, J-sus Hris-tos, Ur-mati cu drag, vo-los și bu-cu-ros!
ma-nu-el, J-sus Hris-tos, Noi as-cul-tam cu drag și J-ur-mam vo-los!

Organizația Cercului Misionarilor Voluntari.

Extrase din cartea „Missionary Volunteers and their work“.

61. *Ca organizarea să aibă succes.*

Să nu se piardă din vedere rugăciunea, devoțiunea și servirea creștină. Rugăciunea e inima cercului, Cuvântul lui Dumnezeu e pâinea și serviciul creștin e exercițiul care ajută să crească puterea membrilor.

62. *Să nu se piardă din vedere principiile.*

Pentru a avea succes conducătorii Cercului Misionarilor Voluntari nu trebuie să piardă din vedere principiile cari stau la baza acestei organizații a tineretului. Cercul există pentru a conduce tineretul la Domnul Isus, a-i învăța să mărturisească înaintea altora despre Hristos și a le ajuta să primească binecuvântările conviețuirii creștine.

63. *Organizația în general se compune astfel:*

Cea mai mică organizație este Grupa apoi Cercul în Comunitate, Departamentul în Conferință, Departamentul în Uniune, Diviziune și Conferință Generală.

Organizația în Cercurile locale (Comunitate).

Se organizează grupe:

1. De lucrare personală.
2. Servicii creștine și medicale.
3. Literatură și corespondență, și alte grupe după necesitate.

COMITETUL EXECUTIV.

Slujbașii cercului.

- a) Diriginte,
- b) Diriginte ajutor,
- c) Secretar casier,
- d) Secretar ajutor,
- e) Secretar pentru secțiunea Devoțiunii,
- f) Secretar pentru Educație,
- g) Conducătorii grupelor de sub punctele 1—3,
- h) Și alți slujbași aleși după necesitate.

În comitetul executiv ia parte presbiterul, dirigințele lucrării misionare din Comunitate sau dirigințele secțiunii copiilor, juniorilor.

Membrii Cercului.

Există trei feluri de membri:

- a) Membrii activi,
- b) Membri pasivi, prieteni fără botez,
- c) Membri copii, juniori.

Adunările Misionarilor Voluntari.

- a) Se fac pe grupe pentru instruire,
- b) Adunări administrative,
- c) Adunări de comitet,
- d) Adunări generale, în Comunitate, Conferință, sau pe Uniune.

Comitetul executiv.

64. *Supravegherea cercului.*

Comitetul executiv este sfatul în care se desăvâr-

șesc planurile. Tot ce privește Cercul Misionarilor Voluntari cade în sarcina comitetului, care e format din slujbașii principali ai Cercului. Ei se adună ca să se roage, să studieze situația și bunul mers al cercului, și să facă planuri de lucru.

Fiecare membru al comitetului aduce aci problemele sale, pentru a avea sprijinul conlucrătorilor săi, și aci el explică planurile sale de lucru, ca aceste planuri să fie îndreptate spre a corespunde cu țința pe care și-a propus-o comitetul.

Importanța comitetului nu poate fi măsurată, de aici se îndrumază orice fel de activitate a cercului. Spiritul ce stăpânește comitetul se altoește în Cercul întreg, deaceia spiritul care stăpânește comitetul trebuie să fie de o adâncă consacrare, armonie desăvârșită, spirit de înțelepciune și entuziasm.

65. *Membrii comitetului executiv.*

Comitetul este format din slujbașii cercului, conducătorii grupelor, dirigințele cercului copiilor, dirigințele lucrării misionare din Comunitate, și presbiterul.

Dirigințele Cercului este președintele comitetului.

66. *Alegerile slujbașilor și completarea locurilor vacante.*

Dirigințele, ajutorul său, secretarul, casierul, ajutorul acestuia, sunt aleși de Comunitate; toți ceilalți slujbași inclusiv conducătorii grupelor, afară de conducătorii grupei de rugăciune și lucrare personală, sunt numiți de comitet, și votați de cerc, conducătorii grupelor de rugăciune și lucrare personală sunt numiți de comitetul Cercului.

În caz că se ivesc locuri vacante comitetul executiv pune alte persoane în loc până la noua alegere, sau roagă Comunitatea să facă ea acest lucru.

67. *Datoriile slujbașilor.*

La începutul timpului pentru care are răspunderea, comitetul executiv trebuie să instruească amănunțit asupra datoriilor pe slujbași și să fixeze în trăsături generale lucrarea lor. Natural aceste planuri de lucrare pot fi modificate pe măsură ce slujbașii studiind lucrarea lor dau peste alte lucruri bune de făcut, și supun planurile lor comitetului executiv. Nici un slujbaș să nu facă lucruri sau planuri neadmise de comitet.

68. *Planul de lucru.*

Îndată după alegerea nouilor slujbași, dirigințele trebuie să convoce comitetul pentru a fixa planul de lucru pentru noul termen. Dacă toți slujbașii sunt noi, se poate invita unul din slujbașii cei vechi pentru a da informațiuni cu privire la starea Cercului și a planului de lucru al vechilor slujbași. Comitetul să nu caute a îndruma lucrarea Cercului fără să aibă în vedere o anumită țință ce trebuie atinsă.

69. Ținta anuală.

Dacă cercul nu a primit încă ținta anuală, e bine ca să ceară de la Secretarul pentru tineret dela Conferință. Această țintă va fi studiată în amănunțime de comitetul executiv înainte de a fi prezentată Cercului. Ținta propusă de Conferință cuprinde lucrarea organizată.

Ținta va ajuta cercului să fie pus în stânsă legătură cu tineretul întregii Conferințe, Uniunii și al întregii Conferințe Generale.

70. Lucrarea pe grupe.

La începutul trimestrului, comitetul executiv ar trebui să desemneze în linii generale, lucrarea fiecărei grupe. Natural, această lucrare va corespunde cu planurile de lucru. Se va cerceta forța fiecărei grupe, și se va vedea dacă persoanele înscrise în grupe se potrivesc la asemenea lucrare. Pot membrii să facă lucrarea ce li se dă? Poate că o grupă are prea puțini membri și nu poate face lucrarea, iar altă grupă are prea mulți membri. Lucrul trebuie să fie îndreptat. Comitetul trebuie să ajute grupele, ca în decursul timpului să-și ajungă ținta.

71. Campanii speciale.

La Campaniile cari cer lucrarea tuturor membrilor Comunității, membrii cercului trebuie să simtă cea mai mare bucurie de a alătură puterile lor.

72. Primirea membrilor.

Membrii primiți sunt admiși prin vot. Dacă cineva e respins, un membru al comitetului, îi va face cunoscut aceasta între patru ochi și-i va spune și motivul. Pentru a face să crească numărul membrilor s'ar putea rândui un mic comitet.

73. Mutarea membrilor.

Correspondența privitoare la mutarea unui membru se trimite Secretarului Conferinții pentru tineret, care la rândul său o trimite cercului unde membru se mută, sau trece membrul în cercul Misionarilor Voluntari al Conferinții, dacă membrul e izolat.

74. Excluderea membrilor.

Persoanele cari trei luni nu raportează nici un fel de lucrare, sunt excluse, dar să nu se facă lucrul acesta fără rugăciuni și cercetări stăruitoare pentru remedierea răului. Inima acelor persoane trebuie făcută să simtă nevoia de a da ajutor cuivă.

Nu țineți trimestru după trimestru în registrul vostru numele persoanelor necredincioase în datoriile lor; dar niciodată nu lăsați să plece vreunul, până nu ați încercat toate mijloacele de a-i veni în ajutor.

Ora misionară din luna Septembrie.

Studiu: *CHEMAT LA CONDUCERE.*

Intrebare: Ce responsabilitate a fost dată omului la creațiune?

Răspuns: Aceea de a stăpâni. Gen. 1, 26.

Intrebare: Care a fost să fie locul Izraeliților între națiuni?

Răspuns: Locul de a conduce. Deut. 28, 1. 14.

Intrebare: Ce conducere a fost cerută dela acest conducător între națiuni?

Răspuns: Exod. 18, 19—26.

Intrebare: Ce succes a avut Izrael sub această conducere?

Răspuns: Iosua 21, 43—45.

Intrebare: Cum este conducerea adeseori numită în Noul Testament?

Răspuns: Ispravnic. Luca 12, 42.

Intrebare: Care este definiția cuvântului ispravnic.

Răspuns: „O persoană căreia îi este încredințată administrația unei moșii sau a altor lucruri, acestea nefiind ale ei”. „*Standart Dictionary*”.

Intrebare: Ce să se aștepte dela conducătorii lucrării lui Dumnezeu de azi?

Răspuns: 1 Cor. 4, 1, 2.

Intrebare: Ce cere servul credincios al lui Dumnezeu dela fiecare membru?

Răspuns: 1 Petru 4, 10.

Intrebare: Ce lucrare se va face de către conducătorii Comunităților?

Răspuns: Toți acei cari sunt conducători în biserică lui Dumnezeu, trebuie să știe că porunca Mântuitorului este dată tuturor acelor cari cred în numele Lui. Dumnezeu trimite mulți în via Lui și dintre acei cari nu au fost consacrați pentru predicare prin punerea mâinelor. Sute și chiar mii dintre acei cari au auzit solia mântuitoare, mai stau astăzi „în piață” fără lucru. Inșă ei ar putea lucra într-o ramură oarecare a lucrării”. „*Acts of the Apostles*”, pp. 110, 111.

Intrebare: Care este programul divin pentru conducerea creștină de azi?

Răspuns: Conducătorii lucrării lui Dumnezeu, ca niște generali înțelepți, ar trebui să facă planuri pentru înaintarea lucrării în toate ramurile. În planurile acestea, ei ar trebui să studieze în mod special lucrarea aceea, care poate fi executată de către membrii laici, pentru prietenii și vecinii lor. Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu poate fi încheiată niciodată atât timp cât membrii, bărbații și femeile din Comunitățile noastre nu se asociază la lucrarea și eforturile predicatorilor și slujbașilor Comunităților”. „*Testimonies*”, Vol. IX, pp. 116, 117.

J. A. Stevens.

INCUNOȘTIINȚARE.

Aducem la cunoștința tuturor membrilor Comunităților din Conferința Muntenia de Est, că anul acesta, conferința anuală din toamnă va avea loc la *Constanța*, în zilele dela 17—20 Septembrie.

Este un privilegiu deosebit pentru toți frații și surorile, de a lua parte la acele solemne adunări ce se vor ține în acele zile. De aceea, invităm călduros și stăruitor atât pe membrii noștri, cât și pe toți cei doritori, să vină la *Constanța* într'un număr cât mai mare, cunoscând că au și un mare avantaj, prin faptul că pot beneficia de reducere de 50% pentru călătoria cu trenul; adică, păstrând biletul, se pot servi de el și la înapoiere, bineînțeles, după ce va fi vizat mai întâi la casa de bilete în ziua când se vor înapoia spre casă.

Domnul să ne ajute să ne vedem sănătoși la *Constanța*.

D. M. Făurescu.

COPILUL CU VOINȚĂ.

De câte ori nu auziți: „Marioara este un copil atât de cuminte! Ea nu face nici un rău; ea face numai ceea ce îi spui“. Aceasta este foarte bine și ar fi să fericim pe părinții acestei Marioare; dar în același timp trebuie să observăm că Marioara nu va lua niciodată conducerea unei reforme morale, și nici nu va pune bazele unei opere de binefacere, și nu va ajunge niciodată să conducă. Ea își are locul în lume, și acest loc poate să fie unul din cele mai bune — avem nevoie de multe Marioare cuminti; dar în afară de acestea, ne trebuie și din acelea ca Marta.

Părinții cari au copii cu voințe tari ar trebui să se bucure. Este adevărat că de cele mai multe ori este greu de lucrat cu voințele tari; se cere o pricepută lucrare; pe de altă parte aceasta înseamnă o forță ascunsă care ar putea fi folosită în scopul marilor realizări din lume.

În copilul cu o voință tare aveți o mare forță pentru lucrarea lui Dumnezeu și spre binele omenirii. Dar subiectul despre care voim să ne ocupăm în acest articol este „Copilul cu voință“, și trebuie făcută o deosebire între a avea o voință tare și a avea o voință egoistă. Copilul cu voința sa proprie este cu alte cuvinte copilul cu voință tare, rău îndreptată. Lui i s'a îngăduit să-și concentreze asupra-și toate dorințele și activitățile, — în loc să învețe a-și găsi plăcerea în a face pe alții fericiți. El este egoist, el este gâlcevitor, și caută să urmeze numai căile sale. Și dacă nu i se îngăduie să-și urmeze calea sa proprie, atunci, potrivit firii sale independente, el va bate, va țipa, și va bombăni.

Nu el este de vină de toate acestea: părinții lui sunt de vină. Dacă credeți că această aserțiune a mea ar fi prea gravă, vă rog stați o clipă și meditați puțin. În ea însăși, prin moștenire, această voință tare eră de mare preț. Dacă această voință ar fi fost spre ajutorarea, fericirea, și bucuria altora, atât copilul cât și cei cari ar fi venit în atingere cu el s'ar fi simțit veseli de inițiativele și destoinicia lui. De sigur însă că fiecare copil în mod firesc este egoist. Punctul său de plecare în legăturile cu lumea este el; și în primul rând el nu vrea să știe de altceva în lume în afară de eul său. Patima lui de a dobândi și de a ține ceva formează temelia virtuților de însușire a diferitelor lucruri. El trebuie să învețe că numai respectând drepturile altora, și consacrarea în adevărata măsură față de nevoile altora, el își poate găsi calea spre servire și fericire. Și cine alții decât părinții au menirea ca să-l învețe aceasta? Și acum, dacă ei nu-l învață aceasta, și ei nu-l învață fiindcă ei înșiși nu cunosc ade-

vărul și nu trăesc adevărul — atunci se înțelege că copilul nu are ocazii prielnice de a învăța cele drepte. Atunci cine este de vină dacă el începe să nu respecte alte drepturi decât acelea ale sale? Părinții lui sunt de vină.

Bucurați-vă dacă aveți un copil cu o voință tare. Dar băgați de seamă ca el să nu devină egoist. Dar oare cum îl veți învăța să fie drept în lucrările sale, neegoist, și ascultător, și blând, iar nu îndărădnic și încăpățânat?

Mai întâi de toate trebuie să-l înveți prin exemplu. Este dela sine înțeles că copilul trebuie să aibă pe unul sau pe amândoi părinții cu voințe tari. Dacă aceștia prind bine învățăturile vieții, ei nu ajung încăpățânați, ci câștigă în schimb admirabilele trăsături ale destoiniciei și statorniciei. Dacă ei nu prind bine aceste învățături, ei se găsesc în mare dificultate ca în același timp să se învețe pe ei și să învețe și pe copilul lor. Dar în orice caz să nu uităm că copilul învață prin exemplu și din lucrurile ce le vede în jurul lui mai mult decât prin porunci și mustrări.

Esti imperativ în pretențiuni? Ți place să fii părerile tale mai pe sus de orice pentru motivul ca să arăți că părerea ta e cea dreaptă? Ai obiceiul să spui: „Să fie așa cum spui eu“?

Ți place să ieși hotărâri și să te apuci de ceva fără să te sfătuiești cu soțul sau cu soția, sau în cazul când este vorba și de alții, și cu aceștia? Ți place să ții cu încăpățânare la idea preconcepută de tine, deși vezi foarte bine că ea conduce la dezastru?

Atunci fii sincer și recunoaște că ești egoist. Și prin harul lui Dumnezeu trebuie să-ți schimbi această trăsătură de caracter. Aceasta tu trebuie să o faci, căci de nu, atunci nu poți învăța pe copilul tău să se lase condus de îndrumările tale sau de cerințele vreunei orânduiri. Stabilind bunele obiceiuri, tu faci o atmosferă de cultură pentru copilul tău, și-l conduci tot mai mult prin exemplul tău către dreptate și neegoism.

Pe de altă parte, povesteți istorioare ca acelea despre Abraam, David, Daniel, și Isus; multe povestiri despre misionarii creștini desvâluie trăsăturile pe cari voiți să le desvoldați, și cărțile cu povestiri din natură sunt de un foarte mare folos.

Aceste povestiri ar trebui să fie folosite mai mult ca hrană decât ca medicament. Nu este bine, ca atunci când copilul este mândru, să-l forțezi a fi atent asupra unei povestiri în care eroul să aibă trăsături cu totul contrare. El se va simți imediat jignit. Dar dacă el a avut totdeauna înaintea ochilor lui, nu numai exem-

plul părinților săi, dar și exemplele altora cari sunt demni de admirat, și de altă parte și a celorlora cari au ajuns la dezastru, el va căuta ca în vieață să urmeze binelui.

Părinții ar trebui să fie prevăzători, și să observe spre ce tind copiii lor. Dacă veți observa din timp, atunci fără multă greutate faptele și purtările nedemne, vor fi înlocuite cu căi bune de urmat.

Plănuți-vă deasemenea cu copiii voștri atât asupra lucrului cât și asupra timpului de recreație. Dacă îi dai și lui ocazia să-și exprime părerile, vei observa că șeade mai strâns de tine și că pășește pe calea cea dreaptă cu mai puțină împotrivire sau chiar fără pic de împotrivire, decât dacă lași totdeauna la o parte inițiativa lui. Nu înseamnă că el nu este în stare niciodată să dea vreo inițiativă; inițiativa este o prețioasă trăsătură a caracterului, și a distruge sau a o îndepărta cu totul înseamnă a nimici țaria voinței sale. Dar strânsa ta colaborare cu el îți va da posibilitate ca prin sfaturile tale să-l ferești de căile cele mai primejdioase.

Dar există de sigur timpuri când copilul trebuie muștrat de căile lui. Se poate că el vrea să-și însușească un lucru ce este al altui copil, sau poate vrea să se ducă în vreun loc unde tu nu vrei. Și sunt folosite constrângeri hotărâte. In asemenea momente vin și bătăile.

Mai întâiu de toate, părinții trebuie să fie siguri pe cerințele lor. Nu trebuie ca „pentru orice fleac sau lucruri trecătoare“ să te împotrivesți dorințelor copilului. Mulți părinți fac greșală în aceasta. Ei se uită numai la dorințele lor proprii, se poate la capriciile lor trecătoare, când este vorba de îndrumarea copilului.

Dacă totuș, copilul trebuie oprit de a face ceva, atunci să nu fie oprit deodată și cu asprime. Aceasta este ce stârnește de cele mai multe ori împotrivire, și face dintr'un copil cu o voință tare un copil cu o voință egoistă. Când faceți vreo muștrare nu lăsați ca în mintea voastră să se strecoare mânia sau enervarea. Vorbiți liniștiți și iubitor; dacă este posibil, cautați să-i câștigați atenția iar nu să-l forțați să te asculte. Dacă trebuie să pui mâna pe el, fă aceasta cu hotărâre dar nu cu violență. Amin-

tește-i că tu nu ești dușmanul lui, ci prietenul său; fă-l să creadă aceasta.

În nici un caz să nu-l iei dela preocuparea lui fără a-i da în schimb altceva de făcut. Condu-l în vreun lucru mai interesant, dacă este cu puțință; în orice caz, rămâi cu el, nu lua seama la posibila mohorîre și rea voință a lui, arată însă din partea ta multă dragoste și bunăvoință, și în cele din urmă caută să-i câștigi buna voință și conlucrarea.

Câteodată este nevoie și de pedeapsă corporală. Durerea este câteodată bine venită. Lovirea copilului cu pumnii peste cap, este o faptă sălbatecă. Aceasta poate pricinui serioase vătămări organelor delicate ale capului.

Părintele care este mânios când pedepsește pe un copil nu este în starea cea mai bună pentru a da pedeapsa. Noi cu toții suntem nedesăvârșiți; mulți dintre noi se poate că ne-am făcut vinovați de o grăbită mânie față de greșelile copiilor noștri; dar părintele creștin va învinge și va stăpâni această mânie mai înainte de a căuta să pedepsească pe copilul său. În alt fel, cum ar putea reprezenta el pe Tatăl ceresc?

Și în cazul copiilor cu voință egoistă, nu căutați să stați numai cu pedeapsa pe capul lui până ce se schimbă. Prin aceasta nu veți face decât să-l bateți fără nici un folos, și pe lângă aceasta veți crea o rea impresie asupra țintei urmărite. Pedeapsa corporală ar trebui să fie repede și directă. Ea este dată pentru o faptă rea; însă nu înseamnă că ea trebuie să fie purgatorie. Efectul ei bun, dacă are un efect bun, urmează după ce a încetat bătaia, și va lucra ca o îndreptare cu mult mai târziu, dacă însă a fost făcută impresia cea bună. Impresia pe care ar trebui să o aibă asupra copilului ar fi, că părintele a făcut aceasta numai din iubire, pentru ca printr'o oarecare suferință să-l facă atent asupra greșelii săvârșite de el. Nu pe deapsa, ci iubirea trebuie să fie care să câștige biruința.

În felul acesta toate mijloacele, prin exemplu, prin râvnă, prin sfaturi, și iubire în aplicarea pedepsei, veți conduce, veți îndrepta și veți călăuzi pe copil pe căile cele bune; și treptat treptat îl veți vedea dezvoltându-și voința lui tare într'un chip nobil iar nu egoist.

A. Spalding.

CINEMATOGRAFUL.

Imaginile trebuie să fie aproape tot atât de vechi ca și lumea. Datorită pietrelor gravate, plăcilor de argilă, sulurilor de pergament, cei vechi eternizau faptele mărețe ale eroilor și perpetuau amintirea morților lor.

În zilele noastre, arta fotografică permite să se fixeze într'un mod deosebit, trăsăturile persoanelor sau priveliști din natură. Și deasemenea, cu ajutorul fotografiilor luate pe filme speciale și trecute apoi printr'o lampă de proiecțiune se poate proiecta,

aproape fără întrerupere, o succesiune de imagini pe ecran.

Se pare că s'a atins perfecțiunea cu proecția de imagini mișcătoare, cu ajutorul căreia fotografiile trec fără întrerupere pe ecran, în așa fel că dau impresia că sunt însuflețite. Astfel nu numai că reproducerea sunt asemănătoare, ci chiar sunt vii. Comod așezat într'un fotoliu, în semi-întunecul unei săli de spectacol, noi privim cum trăesc animalele sălbatece în junglă sau asistăm, nepăsători, la o ceremonie păgână în China sau în India.

Pentru bine sau pentru rău?

Mașina care proiectează imagini a fost adusă la un așa mare grad de perfecțiune încât se pretinde a fi cel mai mare rezultat al experienței, pe care l-a cunoscut lumea vreodată. Aceasta fiind adevărat, se vede numaidecât că această invențiune are încă o putere care poate fi bună sau rea, după natura imaginilor proiectate.

S'a declarat deasemenea că acesta ar fi un mijloc de a avea un teatru ieftin. Într'adevăr, nenumărate filme reprezentând o oarecare piesă de teatru, pot fi scoase depe o singură peliculă negativă și fiecare film proiectat în săli diferite în lumea întreagă. Deși pedagogii și conferențiarii fac uz de cinematograf, această măreață invențiune nu prea e întrebuințată decât în sălile de spectacol.

În orașele mari, ca și în cele mici, au ieșit mii de aceste teatre-cinema. Se zice că în Statele-Unite și în Canada sunt în număr de 16.000. Cinematograful a devenit o astfel de întreprindere încât ține al patrulea loc în numărul industriilor din Statele-Unite, și se spune că 20.000.000 americani merg la cinema în fiecare zi.

Atracția pe care o exercită cinematograful asupra mulțimii este, fără îndoială, cu mult mai mare decât a cărților, și ea cere mai puțin efort din partea individului. Prin cetire se poate cunoaște un fapt oarecare, fără însă a avea o reprezentare exactă a lui, afară numai dacă nu s'a depus un mare efort al imaginației. Dar același fapt, reprodus de artiști exersați, poate să lase în spiritul individului o impresiune care nu se va șterge.

Comisiunea federală a comerțului din Statele-Unite, zicea într'un raport al său împotriva trustului cinematografului.:

„Din 20.000.000 persoane cari merg zilnic la cinema, 75% au mai puțin de 24 ani, pe când școlile nu sunt frecventate decât de vreo 10.000.000. În felul acesta cinematograful influențează caracterul, obiceiurile, îmbrăcămintea, moralitatea, purtarea în general a tineretului, mai mult decât școlile publice.“

Dacă ne gândim la influența extraordinară a cinematografului asupra individului și asupra societății, ne putem întrebă, pe bună dreptate, dacă această influență se exercită spre bine ori spre rău și ne putem pune întrebarea: Este rău de a merge la

cinematograf, și de ce? Lucrul acesta ne-am propus să-l discutăm în articolul de față.

EFFECTUL CINEMATOGRAFULUI ASUPRA IDEALULUI.

Tinerețea este timpul idealurilor. Nimic nu este atât de însemnat pentru adolescență ca formarea de idealuri nobile și înalte. În momentul când trec pragul spre maturitate, tinerii au nevoie să învețe elementele unei vieți drepte și folositoare.

Artiștii și artiștele, pe cari ecranul îi dă în spectacol copiilor și tinerilor, devin eroii și eroinele vieții lor și, prin atitudinile și gesturile lor, influențează, mai mult decât ne dăm noi seama, formarea spiritului tinerilor. Nu este surprinzător că tinerii gândesc a fi o manieră distinsă pentru un om de a fumă, pentru că eroii lor depe ecran fumează. Și cei cari sunt dedați acestui nenorocit obicei al fumatului îi cunosc despotismul. Se zice, că un oarecare artist de cinema, este plătit cu 1000 dolari pe săptămână de un sindicat al tabacului, pentru ca să apară totdeauna pe ecran cu o țigară între buze.

Când artistul lor favorit vine acasă noaptea târziu, desprețuește sfaturile părinților săi, își înșeală stăpânul, cade pe mâna poliției, trebuie să fie de mirare dacă tinerii, void să-l imite, sunt nesupuși și trăesc o viață de risipă?

Și deasemenea, dacă artiștele favorite ale tinerilor poartă îmbrăcăminte luxoasă, bijuterii scumpe, dacă trăesc în trândăvie și lux, curtate de bărbați și invidiate de femei, este oare surprinzător dacă victimele influenței vor, coste oricât ar costă, să se îmbrace cu extravaganză și dacă gândesc, că o viață de lux în care plăcerea ia locul muncii și grijilor, reprezintă fericire?

Unei tinere, care-și face ucenicia vieții în școala cinematografului, nu i se poate cere să înțeleagă caracterul sfânt al persoanei sale, nici al vieții, nici al unei sărutări sau al unei mângâieri. Ecranul nu ține seamă de toate aceste lucruri! Puține sunt filmele cari reprezintă caractere nobile și personalități frumoase.

Ar trebui ca fiecare tânăr și tânără să știe cari sunt lucrurile cari fac ca o viață să fie frumoasă și dreaptă, și să cunoască legea care zice: „Ceeace semeni, aceea vei și seceră“. Când cineva seamănă păcatul, va seceră durere pentru sine însuș și pentru alții.

În general, arta dramatică prezintă viața în colori neadevărate. Deși, câteodată se străduiește să arate care este rezultatul unui drum greșit, totuș, de cele mai multe ori, prezintă viața destrăbălată ca o viață liberă și veselă. Se micșorează caracterul păcătos al desfrăului, până acolo că i se dă voie să intre, cu oarecari îngrădiri neînsemnate, pe tărâmul lucrurilor nepermise. Ceeace se ascunde cu mare îngrijire, sunt remușcările cari rod viața celor cari s'au lăsat târiți la rău.

Astfel teatrul prezintă o lume cu totul deosebită de aceea în care trebuie să trăească 999 spectatori din 1000. Cea mai mare parte din oameni nu trăesc într-o atmosferă de intrigă, iubire vinovată, înșelătorie sau de crimă. Un mare număr de persoane n'au văzut niciodată un asasinat adevărat. Și dacă le-a fost dat să vadă în viață lucruri de felul acestora, asemenea persoane au primit o lovitură care i-a sdruncinat pentru multă vreme, încât nu mai doresc cu nici un chip ca ocaziunea să se repete. Asemenea oameni nu pot zice niciodată că efectul a fost salutar sau de folos. Atunci cum poate fi sănătoasă și folositoare imitarea unor astfel de fapte?

IDEALUL IN PLACERE.

În fiecare individ normal există o dorință arzătoare de a simți plăcere. Dorința aceasta este dela Dumnezeu. Dumnezeu încuviințează expresiunea sinceră a impulsurilor normale. Dar scopul lui Satana este de a strică aceste impulsuri și de a conduce pe individ să caute bucurii prin mijloace cari nu sunt în armonie cu scopurile cele mai nobile ale vieții. Plăcerile cele mai adevărate, satisfacțiile cele mai intense, se nasc dintr'un ideal ridicat în viață. Se găsește plăcere într-o ocupație folositoare, în odihnă după muncă, în studiul tainelor lui Dumnezeu în sânul Naturii și în contemplarea iubirii lui Dumnezeu. Cei cari fac din plăceri un scop în viață, pierd cu adevărat acel lucru după care suspină inima lor.

Teatrul e clădit pe o concepțiune neadevărată a distracției legitime și a recreerii. Reprezentările exagerate și departe de realitățile vieții, obosesc foarte mult simțurile și fac ca individul să trăească într-o continuă excitare. Inclinațiunea de a căuta plăcerea pentru plăcere, este, în acest fel, întărită și se uită partea însemnată a vieții. Cugetați puțin la cele 100.000.000 de spectatori cari frecventează cinematograful în fiecare zi, și la cei câțiva artiști și artiște cari-i distrează. S'a pierdut obișnuința ca oamenii să găsească în ei înșiși un izvor de distracție. Ei sunt bolnavi după spectacol. După cum există leneși cari preferă ca un maseur să facă pentru ei exercițiile trebuincioase trupului lor, la fel există milioane de oameni cari lasă să le scape bucuria de a-și pregăti singuri recreațiile și preferă să se inghesuie în localuri în cari distracția este comercializată și unde sunt hrăniți cu „senzational“!

Dorința după distracții neplăcute este înfierată de către Spiritul Profeției ca fiind o ispitire și un șarpe pentru poporul lui Dumnezeu. „Satana este mereu ocupat cu pregătirea de lucruri cari să întoarcă spiritele oamenilor dela lucrarea solemnă de pregătire pentru scenele viitorului... Sunt spectacole, flecării și o varietate nesfârșită de distracții cari au de scop a face ca lumea să fie iubită, și, în legătură cu lumea, credința să se slăbească.“ „*Sfaturi pentru lucrători*“, p. 325.

INFLUENȚA ASUPRA SENTIMENTULUI PACATULUI.

Păcatul a fost cauza care a deschis stăvilarele popoului asupra lumii. Durerea, necazul, boala și moartea formează excorta păcatului. Păcatul a izgonit pe Lucifer din cer, tot el izgoni pe primii noștri părinți din Paradis și conduse lumea întregă în valea umbrelor morții. Păcatul o pironi pe Isus pe lemn. Este drept, poate fi drept, de a râde cu păcatul? Se poate merge la spectacol și să nu se glumească astfel cu păcatul? Biblia zice: „Cei nesocotiți glumesc cu păcatul“. Prov. 14, 9. Ea mai zice: „Căci Lui nu-i plac cei fără minte“. Eccl. 5, 4. Și noi?

Dr. Winfield Hall, o autoritate în chestiunile de morală, deși recunoaște că nu toate filmele sunt rele, totuși zice că în fiecare spectacol este o sugestie josnică:

„Prin aluzii viclene și insinuări răutăcioase, imaginația se aprinde și sunt deșeptate cugete stricate. Nu sunt puține lucrurile josnice cari să nu se poată învăța la teatru, școala vișului și a imoralității pentru spiritul tinerilor“.

Ca răspuns la condamnarea generală a caracterului nesănătos al cinematografului, s'a format o mișcare în vedere de a se face o reformă. A fost organizat un comitet, plătit de industria cinematografică și care nu este în vreun fel un cenzor public al lucrului. S'a pretins că imaginile ar fi fost perfecționate, iar ca răspuns la această declarație, D-na Robbins Gilman, zice: „Bin punct de vedere al moralității imaginile n'au făcut niciun progres, ci numai din punct de vedere fotografic și artistic. Poate că ele nu sunt atât de imorale încât să izbească vederea, ci mai rafinate și mai sugestive, deci cu mult mai primejdioase pentru morala publică decât altădată.“

„Prin contemplare noi suntem schimbați“. Frecventarea localurilor de spectacole dă naștere la familiaritate cu păcatul, și reduce la tăcere conștiința.

Producțiunile acestei minunate invențiuni întretes cu atâta artă imaginile frumoase la un loc cu intrigile dramatice cele mai primejdioase, încât la prima vedere vișul și imoralitatea sunt făcute atrăgătoare încât, în spiritele atât de mlădioase ale copiilor, acestea slăbesc sensibilitatea cugetării și a inimii, adevărata comoară a oricărei ființe omenești.

După șase ani de cercetări, Clifford Gray Trombly, zice: „Eu condamn 30 din 40 filme ca fiind imorale, și periculoase, constituind în felul acesta o mare amenințare pentru idealul creștin al curăției căsătoriei și al căminului“.

M. E. Kern.

Departamentul Școlii de Sabat.

Responsabil: P. Păunescu.

Răspunderile părinților și ale instructorilor.

Simt un adânc interes pentru toate Școlile noastre de Sabat, căci cred că ele sunt mijloace în mâna lui Dumnezeu pentru educarea tineretului nostru în adevărurile Bibliei. Ar trebui făcute continue eforturi din partea părinților și instructorilor spre a interesa pe tineret în chestiunile veșnice. Școala de Sabat este un câmp misionar, în care va trebui să se manifeste mai mult spirit misionar decât s'a manifestat până acum. În toate ședințele, atât în clasele inferioare cât și în cele superioare, instructorii ar trebui să caute înțelepciune și pricepere dela marele izvor de lumină, și tot de acolo să ia putere a modela inimile elevilor lor, și de a ști cât de înțelept să lucreze cu acei cari au fost răscumpărați prin sângele lui Hristos. Fiecare instructor ar trebui să fie un umil ucenic al Aceluia care a fost umil și zdrobit la inimă. Nimeni să nu studieze sau să facă ceva spre a fi socotit ca un instructor superior, sau o persoană excepțional de pricepută, ci cu singura țință de a călăuzi sufletele la Hristos. Instructorul va fi ispitit de a se arăta pe sine în tot ceea ce face, dar aceasta va fi în detrimentul lucrării sale, căci el va face asupra lecțiunii observațiuni lungi și seci cari nu vor interesa deloc pe elevi și nu le va fi de nici un folos.

Dacă se cere ca instructorul să facă eforturi pricepute și continue, totuș nu ar trebui să se înțeleagă prin aceasta că toată lucrarea este pusă numai în sarcina slujbașilor Școlii de Sabat și a bisericii, ci această lucrare ar trebui să-și aibă temelile și forțele de susținere în lucrarea din cămin. Părinților le este încredințată o răspundere și o sarcină sfântă, și sunt invitați a purta aceste răspunderi în temere de Dumnezeu, veghind asupra sufletelor copiilor ca unii cari vor trebui odată să dea socoteală.

Lucrarea misionară din Cămin a fost foarte mult neglijată. Acei cari ar fi avut cele mai serioase motive de a manifesta o arzătoare râvnă pentru mântuirea copiilor lor, au fost indiferenți față de datoriile lor, și au privit în mod ușuratic asupra nevoilor familiilor lor. Răspunderea pe care Dumnezeu a dat-o bărbaților și femeilor ca părinți, mulți au trecut-o dela ei asupra slujbașilor Școlii de Sabat și asupra influenței Comunității. Dar fiecare își are lucrarea sa, și părinții cari neglijează a-și împlini partea vor fi cântăriți în balanță și găsiți ușori.

Indrumările pe cari Isus Hristos le-a dat din

stâlpul de nor către copiii lui Izrail, arată lămurit datoria părinților, și nu este neclară sau greu de înțeles.

Aceste îndrumări sunt pentru avertizarea și binele nostru. „Puneți-vă dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe cari vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre, și să fie ca niște fruntarii între ochii voștri“. În toate lucrările mâinilor lor, copiii lui Izrail trebuiau să-și amintească poruncile lui Dumnezeu. Aceste porunci nu trebuiau în mod literal legate pe mâinile lor, ci ele trebuiau să exercite o influență asupra tuturor faptelor din viața lor. Ele trebuiau să fie ca fruntarii între ochii lor. Spiritul lor trebuia să fie pătruns de adevărul poruncilor lui Dumnezeu, și ei trebuiau să se lase conduși de aceste porunci. „Să învățați pe copiii voștri în ele, și se le vorbești despre ele când vei fi acasă, când vei merge în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale. Și atunci zilele voastre și zilele copiilor voștri, în țara pe care Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, vor fi tot atât de multe cât vor fi zilele cerurilor deasupra pământului.“ „Mărturie pentru Școala de Sabat“. pp. 35—37.

Programul adunării societății Tabita, în luna Septembrie.

Cuvântare: „Societatea Tabita și grupa misionară medicală“.—

Text de bază: Mat. 20, 25—28.

Surorile noastre pot alcătui în mod mai potrivit ca oricine grupa misionară medicală, care ar putea fi pusă sub conducerea societății Tabita. În caz că sunt și frați cari au educație în chestiunile sanitare, pot fi admiși și ei în această grupă.

Gândindu-ne la ocaziile din jurul nostru; pentru a ajuta altora, celor bătrâni, bolnavi, nevoiași, atunci neapărat că gândul nostru se inapoiază la lucrarea Domnului și a celor asociați cu El. Meditând asupra soliei care derivă din versetele de mai sus, pătrunzând sufletele noastre, lăsați să ne reamintim și un alt text: Ioan 14, 12.

Grupa misionară medicală este una din cele mai populare căi pentru serviciul creștin, pentru că prin aceasta se prepară ajutorul practic pentru cei în nevoie. În aceste zile de repezițiune și ocupații aglomerate, se întâmplă multe accidente. Așa dar este un privilegiu a da un ajutor celor răniți în accidente. În afară de acestea se găesc și în vecinătatea noastră deseori niște nenorociri mai mici, de exemplu: cineva se arde, sau a răcit, sau are vreo fractură la o mână, etc. despre cari s'ar putea face o listă lungă; un tratament simplu și la timp poate să fie făcut numai decât de un „inger de milă“ care ar putea să fie în astfel de cazuri un membru al grupeii misionaro-medicală. Din statistici ni se arată că al patrulea membru din familie este odată pe an bolnav. 20% din populație sunt totdeauna bolnavi și nu pot lucra. În Statele Unite de exemplu, 750 mii de persoane mor în fiecare an din cauza unor boli cari ar fi putut fi vin-

decate, dacă s'ar fi îngrijit la timp. Cheltuelile sanitare în această privință se ridică — în America — la 2 miliarde dolari, ceea ce în lei sunt 336 miliarde lei. Să dăm deci serviciile noastre cu voieșie celor în suferințe din jurul nostru.

În cazul că această grupă misionaro-medicală nu este încă înființată în Comunitatea dvs., înființați-o acum, și rugați o persoană care știe să trateze pe bolnavi, să dea instrucțiuni în această direcție și celor ce nu știu. Noi deasemenea vom căuta ca să venim în ajutor în direcția aceasta. — *Compusă din „The Church Officers Gazette”, de P. H. Hermann.*

A V I Z.

Facem cunoscut prin aceasta că începând dela 23 Iulie 1931, birourile *Conferinței Banat-Crișana*, precum și localul de adunare al Comunității Maghiare-Germane din Timișoara, s'au mutat dela vechea adresă în *Timișoara IV, Piața Scudier No. 2 Etaj. I.*, unde rugăm pe toți frații de a adresa corespondența în felul următor:

Pentru chestiunile privitoare la Conducerea Conferinței: fr. Ștefan Kelemen Președintele Conferinței.

Pentru chestiunile de Secretariat și Cassierie: fr. Gheorghe Rădoi Secretar-Cassier.

Pentru chestiunile privitoare la Departamente: Școala de Sabat, Misiunea Internă și Misionarii Voluntari, fr. Ioan Prewlitz.

Pentru chestiunile privitoare la Colportaj: fratele Taity Sigismund.

Corespondența pentru toți frații de mai sus se va adresa la noua adresă adică: Timișoara IV, Piața Scudier No. 2 Etaj. I.

Secretarul Conferinței,
Gh. Rădoi.

NECROLOG.

Fratele *Ioan Bulandră*, din Com. Buzău, a adormit în Domnul Isus pe ziua de 10 Martie 1931, plin de încredere că Mântuitorul său nu-l va uita nici o clipă, și că atunci când El Se va coborî la a doua Sa venire, glasul Lui dătător de viață îl va scula și pe el spre a se uni cu toți dreptii în proslăvirea numelui Său.

N. Arcaliefsky.

Sora *Aurelia Iliescu*, membră a Comunității Greci a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 7 Aprilie 1931.

Credința statornică cu care a rămas până în ultimele clipe ale vieții, ne-a dat deplina asigurare că o vom putea revede la prima înviere a dreptilor, dacă și noi vom ști să umblăm continuu strâns legați de Hristos.

N. Marinescu.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.

Atențiune! Nou! Interesant!

Au apărut și s'au pus în vânzare de către Editura noastră, următoarele zece tractate volante:

1. Fiecare om are nevoie de Dumnezeu.
2. A doua venire a lui Hristos.
3. Profețiile.
4. Judecata.
5. Ziua Domnului.
6. Ziua de repaus săptămânal.
7. Morții.
8. Purtarea creștină.
9. Amintirile instituite de Dumnezeu.
10. Încheierea istoriei lumii.

Fiecare din acest tractat volant tratează un subiect special, după cum se poate vedea mai sus, bine documentat și pe înțelesul tuturor. Tipărite în 8 pagini, pe o hârtie colorată, într'un format plăcut și îndemânat la mână, vor da posibilitate membrilor noștri de a le putea ușor răspândi în lucrarea lor misionară.

Aceste tractate volante înlocuiesc foarte bine scrisorile misionare pe cari membrii noștri obișnuiesc să le trimeată. Afară de munca de a mai scrie, ei vor mai economisi și o mare parte din spezele poștale. Pentru trimeterea acestor zece tractate volante prin poștă, se plătește porto numai Lei 1, dacă nelipind plicul, se va mai scrie pe plic și cuvântul „IMPRIMAT“.

Costul unui singur tractat este de Lei 1 (unu). Vânzarea se face însă numai în pachețele cuprinzând un număr de zece tractate volante, cu subiecte diferite, după cum este arătat mai sus. Costul unui pachet este de Lei zece. Cercurile misionare vor primi un rabat de 10 % pentru acoperirea cheltuelilor poștale. Se primesc comenzi și pentru un singur fel de tractat, însă începând dela un număr de 100 exemplare în sus. Dat fiind costul derizoriu al acestor tractate volante, comenzile se vor executa numai ramburs, prin intermediul Cercurilor Misionare sau direct, acolo unde acestea nu există.

Indreptați neîntârziat comenzile către „Cuvântul Evangheliei“ S. A., București Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu No. 116.